

RECHTBANK
 van
EERSTE AANLEG
 te
BRUSSEL

Parket nr. : 66.52.187/99

Tijdens de openbare terechtzitting van **20 oktober 2006** heeft de 52ste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel rechtsprekend in correctionele zaken, het volgend vonnis gewezen.

IN ZAKE VAN :

DE HEER PROCUREUR DES KONINGS, in naam van zijn ambt
 en van :

, bediende, geboren te op
 wonende te
 rechtstreeks daagende partij,

vertegenwoordigd door mr. , advocaat;

tegen:

de Stedenbouwkundige Inspecteur van de Provinciale Afdeling ROHM
 , optredende in naam van het Vlaamse Gewest, met
 kantoren gevestigd te

vertegenwoordigd door mr. advocaat Ubalde

rechtstreeks gedaagd bij exploit dd. 21 februari 2006 van gerechtsdeurwaarder
 gerechtsdeurwaarder te dagvaarding betekend aan het parket
 op 27 februari 2006

Gelet op de stukken van de rechtspleging;
 Gehoord de rechtstreeks dagende partij bij monde van zijn raadsman;
 Gehoord de rechtstreeks gedaagde, bij monde van zijn raadsman;
 Gehoord het Openbaar Ministerie;
 Gelet op de besluiten van de dagende partij, neergelegd door mr. advocaat;
 Gelet op de conclusie van de gedaagde partij, neergelegd door mr. advocaat;

Bij exploit dd. 21 februari 2006 van gerechtsdeurwaarder
 met standplaats te ging de rechtstreeks dagende partij over
 tot dagvaarding van

de Stedenbouwkundige Inspecteur van de Provinciale Afdeling ROHM

Teneinde :

Overeenkomstig artikel 1385 quinquies van het Gerechtelijk Wetboek voor recht te horen zeggen dat de looptijd van de dwangsom zoals opgelegd in het vonnis van 22 november 2002 van de 52ste Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel opgeschort wordt en dit vanaf de dag waarop de dwangsom werd opgelegd en dit tot 31 maart 2006 teneinde aan de rechtstreeks dagende partij toe te laten op vrijwillige basis te voldoen aan voormelde veroordeling

I. Beoordeling van de bevoegdheid van deze rechtbank :

De bevoegde rechter om de dwangsom wegens de onmogelijkheid om aan de hoofdveroordeling te voldoen, op te heffen of te verminderen, is de rechter die de dwangsom heeft opgelegd.

Indien tegen de beslissing van de dwangsomrechter hoger beroep werd ingesteld, is de bevoegde rechter de appelrechter.
 (Kph. Dendermonde, 16 augustus 2005, R.W. 2005-2006, kol 1150)

Bij ontstentenis van hoger beroep is de rechtbank derhalve bevoegd om te oordelen over de ingestelde vordering.

II. Beoordeling ten gronde :

1. Artikel 1385 quinquies van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de dwangsom kan opgeheven worden, de looptijd ervan kan opgeschort worden gedurende een vast te stellen termijn of dat de dwangsom kan verminderd worden in geval van blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke, onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen.
2. Uit het proces-verbaal van uitvoering van 23 juni 2006 blijkt dat het door de rechtbank bevolen herstel in de oorspronkelijke staat is geschied.
3. De rechtstreeks dagende partij toont weliswaar aan dat de uitvoering van de gerechtelijke beslissing, en het vinden van een geschikte nieuwe locatie voor de uitoefening van zijn bedrijf moeilijk was, doch niet dat dit onmogelijk was.

Na hiervoor de nodige inspanningen te hebben geleverd kon de rechtstreekse dagende partij immers overgaan tot uitvoering van het bevolen herstel in de oorspronkelijke toestand. Het feit dat hiervoor veel inspanningen, investeringen en moeite diende geleverd te worden levert niet het bewijs op van het bestaan van de onmogelijkheid tot uitvoering.

Wanneer de rechter vaststelt dat de uitvoering van de hoofdveroordeling niet onmogelijk is, doch slechts zeer moeilijk is, mag hij geen opheffing, vermindering of opschorting van de dwangsom toestaan.

(Antwerpen, 16 februari 1999, A.J.T., 1999-2000, pg. 410)

Daar zoals hoger aangehaald de onmogelijkheid tot uitvoering niet bewezen werd is de rechtbank van oordeel dat de vordering van de rechtstreeks dagende partij ongegrond is.

Alle andersluidende of meer omvattende conclusies worden afgewezen als niet terzake en/of overbodig.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen :

- 185, 190, 195 van het wetboek van strafvordering,
- 11, 12, 16, 31 tot 37, 41 van de wet van 15 juni 1935, op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 1385 quinquies van het gerechtelijk wetboek,

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Verklaart de vordering van de rechtstreeks dagende partij ontvankelijk doch ongegrond.

Laat de kosten ten laste van de rechtstreeks dagende partij.

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden :

alleenzetelend rechter

substituut Procureur des Konings

griffier

(goedgekeurd de doorhaling van 2 woorden en - lijnen)